

[C. C. Heilesen.]

nu da Afholdsbevægelsen har taget dette Arbejde op gennem Organisationen af et særligt Forbund til Fremme heraf, saa maa den højtærede Ministers Udtalelse herom vel tages som et Udtryk for, at dette Forbund kan vente redbon og velvillig Støtte fra Regeringens Side.

Den højtærede Minister kom paa et vist Punkt i sine Udtalelser ind paa Diskussionen om de Foranstaltninger, der er truffet andet Steds: i Amerika, i Norge og paa Island. Jeg hørte ogsaa i den Henseende med Interesse, at den højtærede Minister som sin Opfattelse gav Udtryk for en Mening, der falder sammen med min, nemlig den, at det amerikanske Alkoholforbud i sin nuværende Form utvivlsomt vil vise sig saaledes forankret, ikke blot i den amerikanske Forfatning, men ogsaa i den amerikanske Befolkning, at de Spaadomme om Forandring af dette, der undertiden høres, vil blive gjort til Skamme, ligesom de adskillige Gange er blevet gjort til Skamme i det Decennium, der er forløbet, siden dette Forbud blev gennemført. Der er i store Kredse i Amerikas Folk utvivlsomt en sikker Forvisning om, at naar vi staar overfor en imponerende Kraftudfoldelse, økonomisk og i andre Henseender, fra Amerikas Side, saa har disse Foranstaltninger deres Lod, deres Andel deri, og at den gamle Verden, om den vil staa sig i Konkurrencen, vil blive nødt til før eller senere at følge Eksemplet.

Jeg vil dog gerne i Anledning af Ministerens Omtale af den Diskussion, der har været om det amerikanske Forbud, henlede Opmærksomheden paa, at det, man særlig har diskuteret i Amerika, egentlig er et Spørgsmaal, der, saaledes som Stillingen er her i Landet, vanskeligt vil kunne tænkes at opstaa her, idet det amerikanske Forbud gennem sin Udførelseslov, Volstead-loven, har sat Alkoholgrænsen saa lavt som til $\frac{1}{2}$ Rumprocent. medens Lovforslaget her sætter Grænsen for Øllets Vedkommende til $\frac{2}{4}$ Vægtprocent, og det, Diskussionen har drejet sig om i Amerika, er ikke selve det principielle Forbud, men Spørgsmaalet om, hvor Alkoholgrænsen skal sættes, Kravet om en noget højere Alkoholgrænse.

Naar den højtærede Minister endvidere kom ind paa de Vanskeligheder, der kunde være med Hensyn til Gennemførelsen af et fuldstændigt Alkoholforbud gennem Vareudvekslingen med andre Lande, ønsker jeg deroverfor blot at bemærke, at om saa-

danne Vanskeligheder vil opstaa — og det samme gælder i høj Grad det Spørgsmaal, om der vil opstaa Vanskeligheder for Statsfinanserne —, afhænger i høj Grad af den Maade, hvorpaa Forbudet eventuelt gennemføres; thi hvis det gennemføres som en Evolution, som Resultat af en langsoms Udvikling, som svarer til Befolkningens Ønsker, vil, om jeg saa maa sige, de Vanskeligheder i alt væsentligt bortelimineres.

Men naar Forholdet er det — saadant som det utvivlsomt er — at Spørgsmaalet om et almindeligt Alkoholforbud og dets Virkninger overhovedet ikke er relevant med Hensyn til Stillingen til dette Spørgsmaal — det understreger jeg, og deri er den højtærede Minister enig med mig —, saa forekommer det mig, at det for saa vidt vil være uden væsentlig Betydning paa dette Tidspunkt at gaa nærmere ind paa Diskussion af de Spørgsmaal, der knytter sig til et almindeligt Alkoholforbud, fordi — det understreger jeg — Stillingen til disse Spørgsmaal ikke kan være afgørende for Stillingen til det foreliggende Lovforslag. Stillingen til det Lovforslag, der her foreligger, kan alene være bestemt ved det, som jeg har understreget: Om man vil give Befolkningen i vore tre politiske Enheder: Kommune, Amt og Stat, en fuldkommen fri og uhindret Adgang til at ordne dette Spørgsmaal efter egen Villie og saa overlade til Udviklingen i Folket og Landet at besvare det Spørgsmaal, til hvilket Maal, til hvilket Resultat denne Udvikling skal føre.

Og selv om jeg hørte, at den højtærede Minister i den Henseende var uenig i forskellige Enkeltheder i dette Lovforslag, forstod jeg ham saadan — og saadan udtrykte han sig ogsaa —, at han var villig til en velvillig Forhandling om dette Spørgsmaal. Og hvis der er, og hvor der er, en saadan Villie til en velvillig Forhandling om disse Problemer, er jeg overbevist om, at denne Forhandling vil kunne føre til et Resultat, der vil kunne tjene det, som vi alle ønsker, selv om vi er uenige om Midlerne, nemlig et lykkeligere Folk, lykkeligere Hjem, Værn om den Ungdom, der nu trues af Alkoholnydelsen. Jeg haaber derfor, at den samme Velvillie, som den højtærede Minister har givet Udtryk, maa findes fra andre Sider her i Tinget, thi saa vil jeg være overbevist om, at det vil lykkes at naa til et Resultat paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag, der vil være til Gavn for vort Samfund og dets tusind Hjem.